

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1CoE/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216502
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217216502.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej: R. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/X, C., o vymoženie sumy 1988,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno, č. k. 7Er/870/2017-44 zo dňa 28.08.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 7Er/870/2017-44 zo dňa 28.08.2018 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písmeno d), § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len "Exekučný poriadok"), § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

3. Súd prvej inštancie poznamenal, že ako prvé skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, má spotrebiteľský charakter, a či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, t. j. či rozhodcovský rozsudok je vykonateľný. Za týmto účelom preskúmal oprávneným predloženú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 23.01.2014, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 23.01.2014 a zmluvu o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 05.03.2008, uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, a povinnou, spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a. s. Citoval presné znenie rozhodcovskej doložky, ktorá bola uvedená v článku 3 rozhodcovskej zmluvy. Súd mal za to, že oprávneným predložená zmluva zo dňa 05.03.2008 založila záväzkovo - právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzavieraní predmetnej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a povinná ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom považoval za nesporné, že záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou, založený na základe predkladanej zmluvy, je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať i v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Exekučný súd skúmal, či

spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Oprávnený uzavrel s povinnou rozhodcovskú zmluvu dňa 23.01.2014, t. j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinnou uzavreli dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Z obsahu dohody o uznaní záväzku bolo pre súd prvej inštancie nepochybné, že ide o formulár, ktorý oprávnený používa vo vzťahu k neurčenému počtu dlžníkov, avšak rozhodne nie je v záujme dlžníka predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Takisto aj rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinnej, bola uzavretá vo formulárovej podobe, jej obsah povinná nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačенý s tým, že v jej záhlaví boli doplnené iba osobné údaje povinnej. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, však musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa si vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačенé poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t. j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď je oprávneným podaná žaloba na rozhodcovský súd. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúmaní toho, či je predložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom, sa súd prvej inštancie zamerával najmä na zistenie, či bol predložený rozsudok vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. S poukazom na uvedené skutočnosti zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom na to je potrebné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti jeho uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Oprávnený v podanom odvolaní uviedol, že svoje odvolanie podáva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poznamenal, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov, pričom poukázal na znenie ustanovení § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Oprávnený ďalej uviedol, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente, a tak je obsahovo aj formálne oddelená od dohody o uznaní záväzku. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Spotrebiteľ mohol rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Oprávnený zdôraznil, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky, bola uzatvorená dňa 05.03.2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 23.01.2014, teda po viac ako piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Poukázal na uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoE/265/2015 zo dňa 28.01.2016 a sp. zn. 6CoE/17/2017 zo dňa 13.06.2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2CoE/173/2017 zo dňa 21.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoSr/6/2018 zo dňa 31.07.2018 a uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/39/2017 zo dňa 25.08.2017. Oprávnený uviedol, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd. Podľa názoru oprávneného je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

6. Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané, že exekučné konanie sa začalo dňa 31.03.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor písomným podaním, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Komárno dňa 22.06.2017, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku č. k. SRSAspA 10634/16 zo dňa 11.07.2016, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 02.01.2017 a vykonateľnosť dňa 01.03.2017.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

9. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle tohto ustanovenia exekučný súd posudzuje súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak by exekučný súd nesúlad so zákonom zistil už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, musí žiadosť súdneho exekútora zamietnuť (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). V

prípade, ak by exekučný súd tento dôvod zistil neskôr, t. j. až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, musí exekúciu následne zastaviť. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 57 ods. 1 a 2 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku konštatuje, že súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí existenciu niektorého z dôvodov na zastavenie exekúcie. Súd tak v priebehu celého konania ex officio skúma splnenie predpokladov na vedenie exekúcie, preto súd prvej inštancie je oprávnený a aj povinný v prípade zistenia niektorého z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, následne exekúciu zastaviť, pričom tak môže uskutočniť na návrh ako aj bez návrhu. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 372/2011-18 zo dňa 13.09.2011, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že: „všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať“. Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku z 27.01.1997 vydanom pod sp. zn. 3 Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej“.

13. Exekučný súd je totiž v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex officio) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná. Uvedený postup exekučného súdu nie je v tomto prípade posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeruje k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizuje svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

14. V danej právnej veci bola dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, dotazník k uvedenej dohode, ako aj samotná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzavretá v ten istý deň, t.j. 23.01.2014, pričom z ich obsahu možno zhodne s názorom súdu prvej inštancie vyvodiť, že majú charakter formulárových zmlúv, pretože obsahovali podmienky vopred predtlačené, bez toho, aby povinný ako spotrebiteľ mohol ovplyvniť ich obsah. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného dospel taktiež k záveru, že rozhodcovská zmluva je neplatná, pričom bol toho názoru, že rozhodcovskú zmluvu je potrebné posúdiť ako absolútne neplatnú zmluvu podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Rozpor s dobrými mravmi videl najmä v tom, že táto zmluva nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť tento výber ovplyvniť, bol pre vybraný rozhodcovský súd zdrojom príjmov, a preto bola na mieste obava, do akej miery je potom takéto rozhodcovské konanie objektívne, čo sa jednoznačne objavilo aj v nedostatočnej ochrane spotrebiteľa a priznaní práv, na ktoré oprávnený v zmysle spotrebiteľských predpisov nemal nárok. Preto celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv oprávneného, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnej zmluve, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženía by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Z uvedených podstatných dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

15. V intenciách vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vo výroku vecne správne.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.